

POSTANOWIENIE

Dnia 2 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Kuźniar

w sprawie z wniosku L. D.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.
o rentę z tytułu niezdolności do pracy,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 2 października 2017 r.,
po rozpoznaniu wniosku pełnomocnika wnioskodawcy o sprostowanie
postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2017 r., sygn. akt II UK 397/16,

**na podstawie art. 350 § 1 k.p.c. prostuje błąd rachunkowy
zawarty w punkcie drugim postanowienia Sądu Najwyższego
z dnia 16 maja 2017 r., sygn. akt II UK 397/16, w ten sposób, że
w wierszu drugim od dołu w miejsce kwoty 240 (dwieście
czterdzieści) wpisuje kwotę 270 (dwieście siedemdziesiąt),
zaś w wierszu piątym od dołu w miejsce kwoty 408,63 zł
(czterysta osiem 63/100) wpisuje kwotę 452,63 (czterysta
pięćdziesiąt dwa 63/100).**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 maja 2017 r., II UK 397/16, Sąd Najwyższy rozpoznając skargę kasacyjną wnioskodawcy L. D. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 2 września 2015 r., III AUa [...], w sprawie przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w O. o rentę z tytułu niezdolności do pracy, odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (pkt 1) i przyznał

pełnomocnikowi wnioskodawcy koszty nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej na rzecz wnioskodawcy z urzędu w postępowaniu kasacyjnym (pkt 2).

W dniu 29 września 2017 r. (data wpływu pisma do Sądu Najwyższego) pełnomocnik wnioskodawcy złożył wniosek o sprostowanie błędu rachunkowego zawartego w punkcie drugim postanowienia.

Sąd Najwyższy wziął pod uwagę, co następuje:

Wniosek strony w przedmiocie sprostowania niedokładności, błędów pisarskich albo rachunkowych lub innych oczywistych omyłek (art. 350 § 1 k.p.c.) może być złożony w każdym czasie, niezależnie od tego sprostowanie orzeczenia w tym trybie może nastąpić także z urzędu.

Złożony wniosek jest uzasadniony.

Wyliczając należne pełnomocnikowi wnioskodawcy koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu, Sąd Najwyższy, stosując rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. z 2015 r., poz. 1805), popełnił błąd rachunkowy przy określaniu należnego wynagrodzenia, po uwzględnieniu przedstawionego przez pełnomocnika spisu kosztów przez niego poniesionych. W związku z powyższym sprostował ten błąd przyznając w miejsce kwoty 240 zł, kwotę 270 zł oraz kwotę 452,63 zł w miejsce kwoty 408,63 zł, uwzględniając § 15 ust. 2 w związku z § 16 ust. 4 pkt 2 powołanego rozporządzenia.

Z tych względu w oparciu o powołany wyżej art. 350 § 1 k.p.c. orzeczono, jak w postanowieniu.

aw